

Rigsdagstidende.

1856. — Forhandlingerne paa Landstthinget. № 18.

Ottende Session.

15de Møde.

Lørdagen den 20de Decbr.

(Forts.)

Formanden: Dernæst skal jeg bemærke med Hensyn til Afstemningen, at jeg har fundet det rigtigst — og jeg troer ogsaa, at den ærede Ordfører er enig med mig deri — at § 5 først bliver afstemt. Det er jo vist, at navnlig de Forandringer, som Udvalget har foreslaaet til § 1 af Loven, ere gjorte afhængige af det Indhold, der findes i § 5, og at det derfor kan være rigtigst at afstemme § 5 før § 1. Forsaavidt Udvalget nemlig har bragt denne Forhøielse af Maximum af Sognefogdernes Lønning i Forslag, er det jo begrundet i, at Sognefogderne tillige skulle være Budsoeger og Lægdsmand. Jeg finder derfor, at det er rigtigst, at man først afgjør § 5.

Ordføreren: Ja, derimod kan jeg Intet have at erindre.

Formanden: Jeg skal saaledes sætte Lovens samtlige Paragraffer under Forhandling. Hvis den ærede Ordfører ønsker Ordet, saa er det ham givet.

Ordføreren: Af Udvalgets Betænkning vil det ærede Thing have seet, at vi i det Hele i alt Væsentligt tiltræde selve Lovudkastet, at vi maae ansee det for overordentlig ønskeligt, at den uhenftigsmæssige og uligelige Maade, hvorpaa Sognefogderne for Tiden lønnes, opgives, saaat den fritagelse for Afgifter, hvori Bederlaget for deres Arbejde for Tiden væsent-

ligt bestaaer, og der altsaa staaer i omvendt Forhold til deres factiske Behov til en Godtgjørelse og i aldeles Intet Forhold til det, der skulde vederlægges, deres Arbejde — hvilket let giver et odiøst Skin — bortfalder, mod at der gives dem en fast Løn i Penge, hvilken bestemmes efter det, som bør være en veiledende Norm i denne Henseende, nemlig Arbejdets Omfang og Banskælighed, og som udredes af Amtsrepartitionsfondet. Det er derfor kun ganske underordnede Punkter, hvori Udvalget har troet at maatte henstille til det ærede Thing at foretage nogle Forandringer. Jeg skal ved at motivere dem væsentlig henholde mig til Udvalgets temmelig udførlige Betænkning og kun fortællig referere sammes Indhold.

Naar der er foreslaaet i § 1, at Sognefogdernes Frihed for Afgifter bortfalder fra 1ste October 1857, hvortil der fra samme Tid o. s. v. tillægges dem en fast aarlig Løn; saa har Udvalget foreslaaet, at der efter „samme Tid“ indskydes „og indtil videre.“ Grunden hertil er, at vi ikke kunne Andet end ansee hele Sognefogedbestillingen som Noget, der fortiden kun kan bestaae provisorisk. Det er nemlig aldeles indlysende, at deres hele Forhold blev stillet paa en meget forandret, men høist uklar Maade ved den nye Communallov. Den nye Communallov for Landet foresandt som communale Autoriteter en Skolecommission, en Fattigcommission og Sognefogderne; den ophævede de to Commissioner og henlagde deres Forretninger under Sognefogderstadsrådet — det er klart — men lod Sognefogderne staae urørte. Jeg troer, at det er ganske henftigsmæssigt, at man i sin Tid forbeholdt Fremtiden at udvikle Forholdet; jeg fandt det me-